

Vlinders

Zoals de zachte nachtgeluiden
stil komen dwalen in je droom
raken gedachten je soms aan.

Dat moeders ook dood kunnen gaan.
Dat vaders wel eens kunnen huilen.
En dat je nooit weet wat er komt.

Hoe kun je een gedachte laten zwijgen ?
Het zijn net vlinders : kun je vlinders slaan ?

Je wilt gewoon dezelfde blijven.
En dat er niemand weg zal gaan.

Johanna Kruit

*Gedicht uit de bundel "Wie weet nog waar we zijn "
Uitgeverij Leopold Amsterdam*